

Amunt, ànima forta.

Avui és un dia trist al Berenguer. El nostre company i amic Rafel Crespí ens ha deixat.

Hi ha adéus que et trenquen el cor però t'enforteixen l'ànima. Hi ha comiats que fan mal al cor però assosseguen l'ànima. I tu, Rafel, ens has deixat un dolç record que ens assossegarà el cor i ens reconfortarà l'ànima.

Avui has partit. I aquesta vegada no ens has donat treva, ni temps. Així, sense avisar.

Arribares al Berenguer el mes d'octubre de l'any 1984. Eres, ets i seràs part de la seva essència. Hi has deixat una empremta pròpia, un segell molt personal i particular en les teves classes, en la revista del centre, en els recitals poètics, en la teva manera d'ésser... En tantes coses.

Has marxat. Ningú podia presagiar, ni de lluny, que dilluns ja no tornaries. Hi haurà un bon buit a la sala de professors. Estaves pletòric, content, feliç. Feies el «compte enrere». Ho havíem celebrat al Departament. Et quedava un any per a la jubilació i tenies encara moltes coses per fer al Berenguer. Volies reunir tots els poetes que havien passat per fer un *poeta del mes* especial, tenies embastat el número d'enguany de la revista *Mirall de trobar*, havies promogut un dinar de claustre de paella valenciana perquè estimaves també aquesta terra, eres el contacte amb tots els exalumnes i exprofessors de la casa pel cinquantenari, feies un compendi d'articles per resumir la història del Berenguer... Tenies tan bona memòria! Te'n recordaves de llistats sencers d'alumnes de COU que havies tingut, de professors que havien passat pel centre, de llinatges, de... I els escrits de jubilació que encara havies de fer? Tenies tants de projectes.

Dimecres i dijous passat vam donar el sus al cinquantenari del Berenguer i hi estaves il.lusionat. Tenies tantes coses encetades. D'una cosa no en tenim cap dubte: estimaves el *Berenguer*. Per això et vas abocar en cos i ànima en el programa d'actes per commemorar l'efemèride. Ens costarà imaginar-te absent per sempre. Vas marxar sense acomiadar-te i és per això que, potser, aquest ha de ser el nostre comiat. Te'ns faràs present en cada acte que facem. No tornaràs mai més, però sempre hi seràs. Ens volem quedar amb l'entusiasme d'aquesta darrera setmana.

Estimaves la terra, la llengua, la cultura, la literatura. Enamorat de l'Escola Mallorquina i del teu admirat Rosselló-Pòrcel. Estimaves el camp i el paisatge mallorquí. Potser per això, sembrares fa pocs dies ametllers, oliveres i garrovers que creixerien durant aquest any. Feina per fer en estar jubilat. Estimaves les coses senzilles, el «lunch» dels dissabtes

a base de productes mallorquins i vi de la terra. Els dinars de companys. La família...

I tu, Rafel, també et feies estimar.

Avui només record els bons moments. És així com vull acomiadar-me i com vull recordar-te. Sempre et tendrem present.

Rafel, una abraçada forta de part de tota la Comunitat Educativa de l'IES Berenguer d'Anoia.

Amunt, ànima forta.

Descansa en pau.

Magdalena Coll

16 de febrer del 2020